

Bor man så i en kommune, som slet ikke giver tilskud, så har man 93.000 kr. i bruttorestindkomst til forbrug, det vil sige, at der er en nedgang på 7.000 kr. på årsbasis for at have fri sammen med sine børn.

Bor man derimod i en kommune, der giver 7.800 kr. i tilskud – det er der faktisk mange der gør, og der er også mange, der giver tilskud, der ligger over 7.800 kr. – så har man de samme netforbrugsmuligheder, som da man gik på arbejde.

Bor man i en kommune, der giver 18.000 kr. i tilskud, så har man ca. 10.000 kr. mere, og sådan kunne jeg blive ved op til maksimum, hvis man bor i en kommune, der giver 35.000 kr., hvor man så har 128.000 kr. til forbrug, i modsætning til da man gik på arbejde og skulle betale to daginstitutioner, hvor man altså kun havde 100.800 kr.

Så det er ikke så slemt, men det er klart, at har man en indkomst, der er højere end 160.000 kr., så er gabet mellem ydelsen og lønnen større, og det er så det, der kan bruges som argumentation for, at nogle mænd – det er jo ikke særlig mange, der har været interesseret indtil nu – ikke tager forældreorlov.

Jeg synes også, det er ærgerligt, at der ikke er flere mænd, der tager orlov, og jeg vil meget gerne bidrage til, at der er flere fædre, der også påtager sig deres omsorgsansvar. Men jeg tror ærlig talt, at tjener man mere – og det er der mange mænd, der gør – så har man også bedre mulighed for at prioritere mellem forbrug og tid. Det er den argumentation og den holdningsbearbejdning, som jeg synes vi som politikere har et ansvar for også kommer ud til mændene.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er dejligt, at dansk politik næsten er forudsigelig. Jeg havde nu regnet med, at det var SF, der var gået op og havde sagt, at der var et andet flertal i Folketinget. Nu blev det så Enhedslisten. Men jeg havde forberedt mig på det spørgsmål, for det er da rigtigt.

Men der må jeg så bare melde ud, at for os er det en bedre løsning i forhold til orlovsordningerne, at Venstre og De Konservative er indblandet, end at Enhedslisten er det. Det hænger simpelt hen sammen med den kendsgerning, at de to forskellige parter på arbejdsmarkedet dermed er repræsenteret i den løsning, der kommer fra Folketinget, og det er i sig selv et godt argu-

ment, for vi ønsker ikke, at orlovsordningerne i de næste mange år skal være en kampplads mellem arbejdsgivere og arbejdstagere. Det er efter vores opfattelse vigtigt, at der er en forståelse fra begge sider, og det er der nu altså bedst, når Venstre, De Konservative og Socialdemokraterne finder sammen. Så med al respekt for Enhedslisten så betyder det mindre, om de er med.

Ulla Tørnæs (V):

Venstre stemte i sin tid mod lov om orlov, og lad mig med det samme understrege, at det, at vi er gået med i en aftale om finansloven for 1995, ikke betyder, at vi dermed bliver bundet af den arbejdsmarkedsreform, som blev vedtaget i 1993.

Venstre har hverken lod eller del i regeringens økonomiske politik. Et forlig på dette punkt betyder ikke, at Venstre har opgivet tanken om, at orlovsordninger i virkeligheden burde have en helt anden udformning, end det er tilfældet i dag, og også end det bliver tilfældet med vedtagelsen af det foreliggende lovforslag. Vi ønsker, at der skal være et krav om genbesættelse, og at orlov skal være baseret på en aftale mellem arbejdstager og arbejdsgiver.

I debatten har vi lagt stor vægt på, at specielt børnepasningsorlov er en fantastisk mulighed for børnefamilierne til at tilbringe mere tid sammen – en mulighed, vi gerne ser fastholdt, men vel at mærke under andre forudsætninger. Problemet er, som vi også påpegede ved behandlingen i sin tid, at regeringens orlovsordninger er økonomisk uansvarlige. Med dette lovforslag erkender regeringen imidlertid, at det, der blev indført pr. 1. januar 1994, er slået fejl, og at man nu er parat til at lytte til bl.a. nogle af Venstres indvendinger.

Arbejdsministeren har også selv været inde på, at man i sin tid nok burde have indført en 30 pct.s kompensation frem for de 80 pct. Ikke at det skal være udtryk for Venstres politik, men det er da interessant derved, at regeringen jo erkender, at orlovsordningerne var udtryk for en økonomisk fejlslagen politik.

Med dette forslag sker der en række opstramninger af regeringens uansvarlige økonomiske politik, og det vil vi naturligvis gerne være med til. Men vi mener fortsat, at orlovsordningerne bør sammensættes, så de bliver så økonomisk ansvarlige som muligt. Forslaget her lægger op til en besparelse på 160 mio. kr. i 1995 ud af en bruttoudgift på mellem 5 og 6 mia. kr., og det